

ಸವಿ ಸವಿ ನೆನಪು..

ನೆನಪೆಂಬ ಪುಟ್ಟ ರುರಿ!

‘ಸರಸ್ವತಿ ಪೂಜೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೀಯಾ. ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಟೇಡ. ಮುಂದಕ್ಕೂ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡು...’ ಅಂತ ಮಾಸ್ತಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಇಂದೂ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವೋ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬರವಣಿಗೆ ಕಾಯಕ ಕೈ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು, ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗಲೂ ಮಾಸ್ತಿಯವರನ್ನೇ ಕಂಡಂತಾಗುವುದು...

■ ಎಸ್.ಪಿ.ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಅದು 1972ನೇ ಇಸವಿ. ನಾನಾಗ ಭದ್ರಾವತಿಯ ಭದ್ರಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಬಿಎ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಗೆದ್ದಿದ್ದರೂ, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಧೈರ್ಯ ಅದ್ಯಾಕೋ ಹೇಳಿ ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಚೆನ್ನಿರಲಿಲ್ಲ. ಛೇ ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಯ್ತು...? ಕಾರಣ ಹೊಳೆಯಿತು, ನನ್ನೂರು ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ್ದೆ. ಊರು, ಜನ, ಕೇರಿ, ಕಾಲೇಜು ಪರಿಸರ, ಸ್ನೇಹ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸತು. ‘ನಮ್ಮೂರ್ನಾಗ್ ನಾನೊಬ್ಬೆ ಜಾಣ..’ ಅನ್ನುವ ಗಾದೆಯಂತೆ ನನ್ನೂರು ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು ಅಂತ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಒಂಟಿತನ, ಅನಾಥಭಾವ. ಹಾಗಾಗಿ ಪುಕ್ಕಲುತನ ಹೊಕ್ಕಿತ್ತು. ಸರಿ, ಈ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳುನೀರು ಬಿಟ್ಟಾಯ್ತು. ಈಗ ಮಾತನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತೆ. ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಪಕ್ಕ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಹಿಡಿದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮೂವರು. ನಲವತ್ತೆದು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ನಂಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ಮಾಸ್ತಿ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಸಂಭ್ರಮ

ಸರಿ, ಓದುವಲ್ಲಿ, ಸೆಮಿನಾರ್ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದಿಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾದಾಗ, ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವೊಂದು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಶಾಖೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗೆಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಅಂತರಕಾಲೇಜು ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿ ಕಳಿಸಲು ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಯ್ಕೆಯಾದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಯ ಕಮಲಾ ನೆಹರು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ, ಓದಿಗಂದು ರೂಂ ಮಾಡಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಾರಣ, ಬರೆಯುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೇ ಬರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಐದು ನಿಮಿಷವಿದೆ, ಹೇಗೇನೋ ನೋಡಿದ್ದೂ ಪುಟಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೂ ಆಗ್ಗೆ ಟ್ಯಾಗ್ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದು. ಅಳುವೇ ಬಂತು. ಇದೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ‘ನೀನು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಿದಿದ್ದೀ. ಹೆದರಬೇಡ. ಇನ್ನೆದು ನಿಮಿಷ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮೊದ್ಲು ಕಾಫಿ ಕುಡಿ, ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ಕೊ. ನಂತರ ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು..’ ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು. ಅವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿ, ಪೇಪರ್ ಹೊಂದಿಸಿ ಟ್ಯಾಗ್ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ.

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಯ ಅಣ್ಣಂದಿರ ರೂಂಗೆ ಹೋದೆ. ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನನ್ನಣ್ಣ ನನ್ನ ಕೈಗೊಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಕೊಟ್ಟು. ‘ಏನಿದು...?’ ಅಂದೆ. ‘ಓಪನ್ ಮಾಡು’ ಎಂದ. ಮಾಡ್ತೆ. ಒಳಗಿತ್ತು ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ‘ಎನಿಸಾರ್’ ವಾಚ್. ಅವತ್ತು ನನಗಾದ ಸಂತೋಷ ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಹೇಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ವಾಚ್ ನನಗೆ ಅಂದು ದುಬಾರಿ, ಐಷಾರಾಮಿ ವಸ್ತು. ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಡಿದ ಮಾಯಾಮೃಗದಂತೆ ಅದು ನನ್ನ ಕಾಡಿದ್ದರೂ, ಅದುವರೆಗೆ ವಾಚಿಲ್ಲದ ವಾಸ್ತವತೆ...! ಪಾಪ, ನನ್ನಣ್ಣ ನಾನೀ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಅನ್ನೋ ಖುಷಿಗೆ ತನ್ನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ನನಗೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ತಂದಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾಣಿಕೆ. ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿತು. ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಗ, ಜಗದ ಸುಖವೆಲ್ಲ ನಂಗೇ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಆನಂದ...!

ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂತು, ನನಗೆ ಮೊದಲ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳೋದು.. ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಭವ್ಯಸಮಾರಂಭ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದು ಅಂದು ಬಹುಮಾನ ವಿತರಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದವರು ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ, ‘ಕನ್ನಡದ ಆಸ್ತಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರು’. ವೇದಿಕೆಗೆ ಹೋದೆ, ಆ ಮಹಾನುಭಾವರು ಬಹುಮಾನದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗಿಡುತ್ತಾ, ‘ಸರಸ್ವತಿ ಪೂಜೆ ಶುರು ಮಾಡಿದೀಯಾ. ಇಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಟೇಡ. ಮುಂದಕ್ಕೂ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡು...’ ಅಂತ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಇಂದೂ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದವೋ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬರವಣಿಗೆ ಕಾಯಕ ಕೈ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು, ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗಲೂ ಮಾಸ್ತಿಯವರನ್ನೇ ಕಂಡಂತಾಗುವುದು...

ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋದೆ. ಸಮಯವಿತ್ತು. ಸುಂದರ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೊರಾವರಣದ ಹಸಿರ ಮಧ್ಯೆ ಕೂತು ಪಾಯಿಂಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ನೆನೆಸೊಂಡೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆ ಶುರುವಾಯ್ತು. ‘ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿರು ಪಾತ್ರವೇನು...?’ ಬಹುಶಃ ಹೀಗೊಂದು ಅಂದಿನ ಪ್ರಬಂಧದ ವಿಷಯ. ಬರೆದೆ, ಒಂದಲ್ಲ, ಹದಿನೈದು ಪುಟಗಳಾಯ್ತು. ಪರೀಕ್ಷಕರು ಓದಾಡುತ್ತ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನೋಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದು. ಬೆಲೆ ಆಯ್ತು. ಇನ್ನೆದು ನಿಮಿಷ ಇದೆ. ಎಲ್ಲ ಪೇಪರ್ ಟ್ಯಾಗ್ ಮಾಡಿ. ನಂತರ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಿರಿ.. ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೂ ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೊರೆ ನೊರೆ, ಬಿಸಿಬಿಸಿಯಾದ ಕಾಫಿ ಬಂದು ಕೂತಿತು. ಸರಿ, ಟ್ಯಾಗ್ ಮಾಡಲು ಪೇಪರ್‌ಗಳ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಕ ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಜೊತೆಗೆ, ಅಂದಿನ ಆ ಪರೀಕ್ಷಕರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಸಪ್ತಪದಿಯೂ ಕೂಡಿದಾಗ, ಅವರು ನೆನಪಿನಾಳದಿಂದ ಈ ಘಟನೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದು, ‘ನೀ ನಮ್ಮನೆಗೇ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟೆ’ ಎಂದು ಖುಷಿಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಅವರು ಕೂಡ ಹೆಸರಾಂತ ಸಾಹಿತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಸವಿಸವಿ ನೆನಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ವಾಚು, ಮಹಾನುಭಾವರ ದರ್ಶನ, ಆ ಘಟನೆ, ಪುಟ್ಟರುರಿಯಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.....!